

Ukast/kopior/klipp

Jag har alltid haft en naiv dröm om att "bo på landet" och vara delvis självhushållande. Idealet är nån slags korsning av Emil i Lönneberga, barnen i Bullerbyn och Amish (utan religionen). Jag vet inte om det ger nån bild...

Min nuvarande tanke är att försöka bli helt oberoende av det allmänna elnätet, leva billigare på lång sikt, minska min miljöpåverkan och vara allmänt självständig. Jag är inte intresserad av att leva primitivt i sig utan strävar efter nån slags enkelhet och självförsörjning. Vindkraftverk i liten skala, batterier och solceller, det kan jag skaffa och lägga upp ett lager av reservdelar och sedan klara mig så länge jag vill.

Jag skulle vilja åstakomma ett liv som är så behagligt och meningsfullt att det kan attrahera massorna samtidigt som det gör så lite skada på jorden att det är långsiktigt hållbart att alla lever som jag. Jag tvivlar på att jag klarar det men det är vad jag önskar.

Jag är beredd att avstå TV, kyl, frys, diskmaskin, innetoa, dusch och rinnande varmvatten. Det jag vill ha är en bärbar dator med internet, en tvättmaskin, en radio, en mobiltelefon och rinnande kallvatten, och en bastu. Jag vill köpa så lite jag orkar och samtidigt ha maskiner/apparater/djur som tar bort det tyngsta ur ett gammaldags bondeliv. En motorsåg är nog nödvändig och om jag inte hittar något sätt att få hjälp av nån som vill hantera hästar eller oxar lär jag bli tvungen att dessutom ha en traktor - åtminstone i början. I den bästa av världar skulle jag klara mig även utan bensin och diesel.

På senare år har ytterligare aspekter dykt upp och det är att jag oroar mig för klimatförändringarnas och miljöförstörelsen påverkan på ekosystemen och samhället. På sistone har jag dessutom kommit att betrakta det ekonomiska systemet som ohållbart, i synnerhet som jag är övertygad om att vi närmar oss slutet för den billiga energin med allt vad det kommer att medföra. Jag tror att vi står inför stora samhällsförändringar inom de närmsta 5 - 15 åren. Så jag vill vara - eller skaffa förmågan att bli - lite osynlig också.

Så jag skulle vilja ha lite tänkhjälp att hitta rätt nivå och praktiska lösningar för mitt oberoende. För mig är självhushållning inte ett mål i sig utan en väg till oberoendet som - tillsammans med ekosystemens välmående - är min största drivkraft. Inte så att jag ska vara oberoende av andra människor men jag vill minimera mitt beroende av samhället och dess tjänster.

Här är [en kort sammanfattning av det inte så trevliga läget när det gäller energi](#) och ekonomi.

Vill du istället se [den utförligare varianten där han förklarar mer om varför vi är på väg att få problem så finns den här](#).

Lite mer om varför...

Varför tänka på självhushållning, vad driver oss - ni som gör det i praktiken och mig som ännu bara

tänker? Jag tänkte försöka klargöra mina anledningar lite mera... Inspiration har jag hämtat från egna tankar och från andra som tänkt längre (se bl.a. tidigare inlägg).

Vi har en del bekymmer att ta itu med.

- 1) Miljöproblemen, klimatetförändringarna och tynande ekosystem.
- 2) Det ständigt ökande energibehovet.
- 3) Sinande naturresurser.
- 4) Överbefolkningen.
- 5) Det ekonomiska systemets svårigheter.

Jag menar att vilken som av ovanstående svårigheter kan ställa till det så illa för oss att vi hamnar i en så svårt kristillstånd att det leder till kollaps.

Med en kollaps menar jag att det rådande (samhälls-)systemet havererar så att dess komplexitet inte kan bibehållas. Systemet betyder vad som helst från närsamhället till nationen, kontinenten eller världen. En kollaps innebär alltså att det vi vant oss vid, bekvämligheter och nödvändigheter blir svårare att få tag i eller upphör att existera.

Kollaps utlöses av kriser av något slag. Svårigheterna ovan kan leda till kriser som blir så omfattande att vi drabbas av att samhället slutar att fungera eller rent av att den industrialiserade - eller hela - världens civilisation som vi känner den upphör.

En civilisationskollaps är förstuds extremt att tänka sig, inte omöjligt men inte troligt och inte mycket att göra åt heller med mindre än att man är beredd att ta till extrema åtgärder. Pandemier, astroidnedslag och utbrott av multiresistenta bakterier kan vi inte hantera på något rimligt sätt utöver det som samhället kan hjälpa oss med.

Om miljön blir tillräckligt förstörd, klimatet spårar ur fullständigt eller ekosystemen börjar kollapsa i stor skala är vi körda. Då är vi också inne på civilisationskollaps som inte kan hanteras av oss som individer. För att klara oss är vi tvungna att se till att det inte inträffar. Det kan bara hanteras genom förebyggande åtgärder som mänskligheten gemensamt måste genomföra så de har inte heller direkt med mina tankar om självhushållning att göra.

Vilka bekymmer kan jag förbereda mig för, vad kan jag göra för att klara en kris och vad kan jag göra för att inte bidra till den? Det är frågor som fått mig att fundera över minskat beroende genom självhushållning.